

MESNEVİ'DEN İLK 18 BEYİT

Duy şikâyet etmede her an bu ney,
Anlatır hep ayrılıklardan bu ney.

Der ki, feryadım kâmişlıktan gelir;
Kim işitse gözlerinden kan gelir.

Ayrılıktan parçalanmış bir yürek
İsterim ben, derdimi dökmem gerek.

Kim uzak tuttuysa yârdan cânını,
Öyle bekler, öyle vuslat ânını.

Ağladım her yerde hep âh eyledim;
Gördüğüm her kul için, «dostum» dedim.

Herkesein zannında dost oldum ama,
Kimse talip olmadı esrarıma.

Hiç değil feryadıma sırrım uzak
Nerde nûr'un dostu, nerde göz kulak.

Aynası elbet canın ten, can tenin
Lâkin olmaz can gözü her kimsenin,

Ney sesi tekmil hava, oldu ateş,
Hem yok olsun kimde yoksa bu ateş.

Aşk ateş olmuş dökülmüştür ney'e,
Cezbesi aşkın kârişmiştir mey'e.

Yardan ayrı dostu ney dost kıldı hem,
Perdesinden perdemiz yırtıldı hem.

Ney zehir hem panzehir, âh nerde var;
Böyle bir dost, böyle bir özlemli yâr.

Kanlı yoldan ney sunar hep arzu'hal
Hem verir Mecnun'un aşkından misâl.

Sırrı bu aklın, bilinmez akl-ile,
Tek kulaktır müşteri ancak dile.

Gam dolu günler, zaman hep aynı hal
Gün tamam oldu, yalan, yanlış hayâl.

Gün geçer yok korkumuz, her şey masal,
Ey temizlik örneği sen gitme kal!

Kandı her şey, tek balık kanmaz suya,
Karnı aç insan dalar mı uykuya?

Hâletinden olgun'um anlar mı ham,
Söz kısa kesmek gerektir vesselâm.

Türkcesi, Feyzi HALICI

MEVLÂNA

Anma Törenleri

11-17 Aralık 1981

708. Vuslat Yılı KONYA

